Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 225.912 van 19 december 2013

A. 204.124/VIII-7939

In zake: **DE SMET** André
Chemin Vériomplanque 33
7812 Mainvault,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc MARTENS en
Mr. Nicolas CARBONNELLE, advocaten,
Louizalaan 235/1
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 22 maart 2012 ingediende verzoekschrift waarbij André DE SMET de nietigverklaring vordert van "artikel 1 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. BEECKMAN de CRAYLOO, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2013 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van 11 oktober 2013;

Gehoord het verslag van de heer CAMBIER, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Monique DETRY, advocate, die voor de verzoekende partij verschijnt, en Mr**.** Nicolas CARBONNELLE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw BEECKMAN de CRAYLOO, eerste auditeur, behoudens wat de toepassing betreft van artikel 14*ter* van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Verzoeker is vastbenoemd klerk bij de Haven van Brussel. Hij heeft zijn woonplaats te 7812 Mainvault.

2. Het regeerakkoord 2009-2014 van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met als opschrift “Een duurzame ontwikkeling van het Gewest ten dienste van de Brusselaars” is gesloten op 12 juli 2009 en was het onderwerp van de algemene beleidsverklaring van 16 juli 2009. Punt 4.1. van dat regeerakkoord bevat onder meer de volgende passage (pagina 78):

> “ Om ervoor te zorgen dat een gewestelijk bestuur ook zou bestaan uit personen met belangstelling voor en werkelijke kennis van hun Gewest, is het belangrijk dat alles in het werk wordt gesteld opdat aangeworven personen in Brussel zouden blijven wonen, zoals het instellen van een “levensduurtepremie” voor de personeelsleden die gevestigd zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De Regering zal de mogelijkheid onderzoeken om een loonvoordeel in te voeren voor de personeelsleden van het Gewest en de instellingen van openbaar nut”.

3. Om aan het regeerakkoord uitvoering te geven, zijn onderhandelingen gevoerd tussen de gewestelijke overheid en de vakorganisaties. Die onderhandelingen hebben geleid tot het sluiten, op 6 april 2011, van protocol nr. 2011/03.

Tot de kwantitatieve maatregelen die in dat protocol zijn vastgelegd, behoren de volgende twee maatregelen:

“ 3. Een levensduurtepremie van € 30 bruto per maand (met index van juni 2011), zonder automatische indexering vervolgens, wordt ingevoerd voor de werknemers gedomicilieerd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vanaf 1 juli 2012.

4. Als deze levensduurtepremie in een tweede fase significant wordt verhoogd, zal gelijktijdig hiermee de terugbetaling van de kosten van het openbaar vervoer tussen de woonplaats en de werkplaats voor alle werknemers worden verhoogd”.

4. Op 15 juni 2011 is het protocol van akkoord nr. 2011/20 gesloten tussen de vertegenwoordigers van de gewestelijke overheid en de vakorganisaties gesloten betreffende een ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

5. De regering heeft het besluit tot wijziging van het voornoemde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 op 15 december 2011 aangenomen.

Artikel 1 van dat besluit luidt als volgt:

“ In Boek II, titel II van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt een hoofdstuk XI toegevoegd als volgt:

HOOFDSTUK XI. — Levensduurtepremie

Art. 367*sexies*. § 1. Een levensduurtepremie wordt maandelijks toegekend aan de ambtenaren die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen (sic).

§ 2. De Regering stelt de toepassingsmodaliteiten van deze bepaling vast”.

Het gaat om de bij het beroep bestreden handeling.

6. Artikel 367*sexies* van het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zoals gewijzigd bij de bestreden bepaling, is in de loop van het geding gewijzigd bij het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1 juni 2012, dat in het Staatsblad van 19 juni 2012 is bekendgemaakt.

Sinds die wijziging luidt dat artikel als volgt:

" Art**.** 367s*exies*. § 1. Een levensduurtepremie wordt maandelijks toegekend aan de ambtenaren die ingeschreven zijn in het bevolkingsregister van één van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

§ 2. Deze levensduurtepremie bedraagt 46,38 EUR per maand. Deze premie wordt maandelijks betaald onder dezelfde voorwaarden als de wedde. Deze premie wordt niet geïndexeerd.

§ 3. Voor de ambtenaar die zijn of haar domicilie wijzigt, wordt de levensduurtepremie uitbetaald vanaf de maand die volgt op de datum van inschrijving van de ambtenaar in het bevolkingsregister van één van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, voor zover deze datum na 1 juli 2012 valt.

De toekenning van de levensduurtepremie eindigt op de eerste dag van de maand die volgt op de schrapping van de ambtenaar uit het bevolkingsregister van één van de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, behalve indien hij is ingeschreven in de bevolkingsregisters van een andere gemeente van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De ambtenaar brengt de directie Personeelsbeheer onmiddellijk op de hoogte van elke domiciliewijziging die een impact heeft op zijn of haar recht op het verkrijgen van de levensduurtepremie".

Met zijn memorie van wederantwoord vraagt verzoeker dat het onderwerp van zijn beroep tot dat laatste besluit wordt uitgebreid.

Overwegende dat de verwerende partij zich niet verzet tegen de vraag om uitbreiding van het onderwerp van het beroep die is geformuleerd in de memorie van wederantwoord; dat het beroep bijgevolg moet worden uitgebreid tot de artikelen 1, 2 en 3 van het voormelde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1 juni 2012 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002, dat dezelfde bezwaren oplevert als die welke worden opgeworpen in het enige middel dat tegen de aanvankelijk bestreden handeling wordt gericht.

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van de artikelen 10, 11 en 12 van de Grondwet, van artikel 2 van het

aanvullend protocol nr. 4 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van de algemene administratiefrechtelijke beginselen en, inzonderheid, het beginsel van behoorlijk bestuur en van billijke rechtspleging, alsook het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel; dat in het middel ook de foutieve, onjuiste en onrechtmatige inhoudelijke motivering, de kennelijke beoordelingsfout en de machtsoverschrijding wordt aangevoerd; dat verzoeker aanvoert dat het bestreden besluit enkel een premie toekent aan de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen, met uitsluiting van de ambtenaren die buiten het Gewest wonen; dat, volgens hem, geen enkele redelijke verantwoording kan worden gevonden in concrete en relevante overwegingen die verband houden met de organisatie van de dienst of het algemeen belang, op grond waarvan dat verschil in behandeling van de ambtenaren en de belemmering van de vrijheid van vestiging, die in die bepaling zijn vervat, kan worden gerechtvaardigd; dat hij, in een eerste onderdeel, de juistheid van de motivering van de bestreden handeling betwist in zoverre ze berust op de volgende overweging: “(...) de hogere woonkost en de wens van de Regering om haar ambtenaren aan te moedigen om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te komen wonen, omwille van mobiliteitsgerelateerde alsook ecologische redenen”; dat, volgens verzoeker, de woonkosten in Brussel niet noodzakelijk hoger zijn dan elders; dat, volgens hem, niet redelijkerwijs kan worden beweerd dat de levensduurtepremie als hoger beschouwde woonkosten zou kunnen compenseren en dat het weinig waarschijnlijk is dat ecologische en mobiliteitsgerelateerde redenen zouden rechtvaardigen dat het wenselijk is dat de ambtenaren hun woonplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vestigen; dat hij betoogt dat niets erop wijst dat ambtenaren die hun woonplaats in het Gewest hebben gevestigd, *in concreto* dichter bij hun werkplaats zouden wonen dan andere ambtenaren die zich, bijvoorbeeld, in de randgemeenten zouden hebben gevestigd; dat hij opmerkt dat heel wat instellingen van openbaar nut vestigingen hebben in de omgeving van Vlaanderen of toch in elk geval aan de rand van het Brusselse grondgebied; dat hij erop wijst dat een aantal ambtenaren die in één van die vestigingen werken en buiten het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen, *in concreto* hun woonplaats dus dichter bij hun werkplaats kunnen hebben dan het merendeel van hun collega’s die hun woonplaats op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben; dat verzoeker aanvoert dat beweren dat de ambtenaren die op het grondgebied van het Gewest zijn gevestigd, dichter bij hun werkplaats wonen, bijgevolg berust op een overdreven generalisatie en dat de verwerende partij, door een dergelijke generalisatie heeft tekortgeschoten in haar zorgvuldigheidsplicht door een regeling aan te nemen waarbij geen rekening kan worden gehouden met individuele en bijzondere situaties; dat, wat het milieucriterium betreft, hij ook benadrukt dat niets bewijst dat de ambtenaren die hun woonplaats op het grondgebied van het Gewest hebben gevestigd, ongeacht de afstand tussen hun woon- en werkplaats, minder mobiliteitsproblemen zouden hebben of

berokkenen dan andere ambtenaren die buiten het Gewest wonen, en minder vervuiling door koolwaterstof zouden veroorzaken dan ambtenaren die buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen; dat verzoeker opmerkt dat heel wat pendelaars met het openbaar vervoer naar Brussel komen, wat kan bijdragen tot het oplossen van bepaalde mobiliteits- en vervuilingsproblemen; dat ten slotte het argument van de hogere woonkosten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, volgens hem, niet redelijk gegrond is en niet gerelateerd lijkt te zijn aan een doelstelling die in overeenstemming met het algemeen belang is; dat hij benadrukt dat in de verschillende gemeenten die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest deel uitmaken, geen uniform hoge huurprijzen worden gehanteerd, dat het Gewest een grote sociale verscheidenheid vertoont en dat de gemiddelde woonkosten sterk uiteenlopen van de ene tot de andere Brusselse gemeente, en zelfs van de ene tot de andere wijk binnen eenzelfde gemeente; dat hij betoogt dat ook in de andere gewesten eenzelfde verscheidenheid in de woonkosten wordt vastgesteld; dat hij erop wijst dat hieromtrent op de federale portaalsite de volgende vermelding terug te vinden is: “De prijzen verschillen vaak per regio en van stad tot stad; zelfs tussen stadsdelen en wijken kunnen er grote prijsverschillen bestaan” en dat hij bij wijze van voorbeeld vermeldt dat in december 2011, de prijs per vierkante meter in Sint-Jans-Molenbeek 1.570 € en in Brussel-Stad 2.476 € bedroeg, terwijl die in Linkebeek 2.832 €, in Overijse 2.140 €, in Lasne 2.823 €, in Nijvel 1.721 €, in La Louvière 1.067 €, in Luik 1.214 € en in Ath (gemeente waar verzoeker woont) 1.278 € bedraagt; dat hij tot slot opwerpt dat de bestreden levensduurtepremie, wegens het bedrag ervan, slechts in beperkte en zeer hypothetische mate ambtenaren die overwegen om te verhuizen, ertoe zou kunnen aanzetten woonplaats te kiezen op het grondgebied van het Gewest;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de kritiek die verzoeker in het eerste onderdeel van het middel heeft geformuleerd, onjuist is; dat ze eraan herinnert dat de aanhef van het besluit houdende de bestreden bepaling erop wijst dat ze is aangenomen om de volgende reden:

“ Overwegende de hogere woonkost en de wens van de Regering om haar ambtenaren aan te moedigen om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te komen wonen, omwille van mobiliteitsgerelateerde alsook ecologische redenen”;

dat ze benadrukt dat de invoering van de levensduurtepremie het resultaat is van het regeerakkoord waarin is vermeld dat een dergelijke premie een maatregel kan zijn om de ambtenaren van het bestuur van de gewestelijke overheid ertoe aan te zetten om op het grondgebied van het gewest te blijven wonen, teneinde ervoor te zorgen dat die ambtenaren belangstelling voor en werkelijke kennis van hun gewest hebben; dat ze opmerkt dat er dus velerlei redenen zijn waarop de bestreden bepaling berust; dat ze eraan herinnert dat de premie niet alleen een economische en ecologische doelstelling heeft, doch ook een betere verankering

van haar ambtenaren binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest beoogt te waarborgen, en dit vanuit een functionele doelstelling; dat ze erop wijst dat de gewestregering ervoor gekozen heeft de ambtenaren aan te moedigen om op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te gaan wonen of te blijven wonen en dat deze opportuniteitskeuze berust op de vaststelling dat het verkeer van de “pendelaars” een belangrijke factor is in de mobiliteitsproblemen van het gewest en bovendien milieuhinder veroorzaakt; dat ze betoogt dat het geen twijfel lijdt dat een werknemer die ver van zijn werkplaats woont, zich noodzakelijkerwijs over langere afstanden zal moeten verplaatsen en dus meer schade aan het milieu zal berokkenen dan een werknemer die in de nabijheid van zijn werkplaats woont; dat ze bovendien opmerkt dat verzoeker in zijn beroep weliswaar preciseert dat hij “meestal de trein neemt om zich naar zijn werk te begeven” en vermeldt dat dit “ten aanzien van de ecologische en mobiliteitsgerelateerde overwegingen ontegenzeglijk een uitstekende oplossing is”, maar daarentegen niet specificeert dat een belangrijk deel van zijn verplaatsingskosten wordt vergoed door de verwerende partij en dat de ambtenaren die op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen, van hun kant uiteraard geen aanspraak kunnen maken op een dergelijke tegemoetkoming in hun verplaatsingen met de trein; dat ze in verband met de aanzienlijk hogere kosten van levensonderhoud op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verwijst naar een recente studie van de FOD Economie, met als titel “Kerncijfers vastgoed”, die aantoont dat de verschillen in verkoopprijs van onroerende goederen tussen de verschillende gewesten groot zijn en dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, alle categorieën door elkaar genomen, de streek van ons land is waarin de vastgoedprijzen het hoogst zijn; dat ze ook benadrukt dat het jaarlijkse Huishoudbudgetonderzoek over het jaar 2008 van de FOD Economie aantoont dat, hoewel het totale huishoudbudget in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (30.696 €) kleiner is dan in het Vlaams Gewest (34.073 €) of het Waalse Gewest (31.847 €), het deel van dit budget dat aan het woonadres of de tweede woning wordt besteed, in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest desalniettemin groter is in absolute cijfers (8.476 € voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen 8.045 € in het Vlaams Gewest en 7.973 € in het Waals Gewest) en dat het gemiddelde budget dat de gezinnen aan huisvesting besteden, in de drie gewesten proportioneel het volgende is: 23,6 % in het Vlaams Gewest, 25 % in het Waals Gewest en 27 % in het Brussels Gewest; dat ze daaruit afleidt dat het verschil in immobiliëngerelateerde kosten, de burgers er eerder toe aanzet om te opteren voor een woning buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dit ondanks de talrijke negatieve externaliteiten die deze keuze meebrengt op het vlak van mobiliteit en milieuhinder, en dat de stadsvlucht van de middenklasse een feitelijk probleem is waaraan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het hoofd moet bieden; dat ze, in haar laatste memorie, ten gronde verwijst naar de argumenten die ze in haar memorie van antwoord heeft aangevoerd en, in bijkomende orde, vraagt dat de Raad van State de uitwerking van het vernietigingsarrest uitstelt, en dit met

toepassing van artikel 14*ter* van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat ze tot staving van dit verzoek de rechtszekerheid aanvoert en, inzonderheid, de gevolgen die zijn verbonden aan de terugvordering van de premies bij de ambtenaren die ze, sedert de inwerkingtreding van de bestreden handelingen, met recht hebben ontvangen;

Overwegende dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State in haar advies nr. 50.299/2 van 10 oktober 2011 (over een ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering 'tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest') het volgende heeft opgemerkt:

" In het advies 50.122/2/V, gegeven op 5 september 2011, over een ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering 'tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van Net Brussel, Gewestelijk Agentschap voor Netheid', heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State de opmerking geformuleerd dat niet kon worden uitgesloten dat de levensduurtepremie waarin dat ontwerp voorzag, in voorkomend geval, beschouwd kan worden als een discriminatie in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Zij stelde voorts dat dat risico des te groter (is) daar het criterium van de woonplaats geen enkel logisch verband vertoont met de aard of de kwaliteit van het werk dat uitgevoerd wordt door de premieverkrijgers.

De levensduurtepremie bepaald in artikel 2 van het thans voorliggende ontwerp is volstrekt dezelfde. Deze geeft aanleiding tot dezelfde opmerking".

Dat het bestreden besluit, volgens de aanhef ervan, het volgende doel nastreeft:

" Overwegende de hogere woonkost en de wens van de Regering om haar ambtenaren aan te moedigen om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te komen wonen, omwille van mobiliteitsgerelateerde alsook ecologische redenen";

Overwegende dat, zoals verzoeker zelf toegeeft, de woonkosten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gemiddeld hoger zijn dan in de andere gewesten, ook al bestaan hierop bepaalde uitzonderingen; dat het feit dat een wetgeving op globale wijze rekening houdt met een gegeven situatie, op zich geen aanleiding tot discriminatie geeft; dat evenwel moet worden onderzocht of de verschillen in behandeling die door een regelgeving ontstaan, een wettelijk aanvaardbaar doel voor ogen hebben en op redelijke criteria steunen;

Overwegende dat de bestreden handeling deel uitmaakt van een regelgeving die betrekking heeft op de bezoldigingsregeling van de ambtenaren; dat, zoals de afdeling Wetgeving van de Raad van State in haar voormelde advies heeft gememoreerd, de levensduurtepremie er niet op gericht is prestaties

te vergoeden en geen rechtstreeks verband vertoont met het werk dat door de ambtenaar wordt verricht;

Overwegende dat de parallel die de verwerende partij trekt tussen het stelsel voor vergoeding van de verplaatsingskosten en de levensduurtepremie, niet kan worden gevolgd doordat de verplaatsingskosten rechtstreeks verband houden met het verrichte werk, aangezien het gaat om de verplaatsing van de werknemer naar zijn werkplaats; dat de keuze van een woonplaats, ook al kan die uit professionele overwegingen worden bepaald, onder de persoonlijke levenssfeer valt en geen rechtstreeks verband vertoont met het door de ambtenaar verrichte werk; dat daarenboven de stelling van de verwerende partij volgens welke de vestiging van haar ambtenaren op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van functioneel belang zou zijn, geenszins wordt gestaafd, aangezien de kwaliteit van de prestaties van een ambtenaar niet kan afhangen van de ligging van zijn woonplaats;

Overwegende dat het door de verwerende partij aangevoerde milieucriterium, afgezien van het feit dat het als dusdanig niets heeft uit te staan met de bezoldigingsregeling en in voorkomend geval alleen door de gewestwetgever zou moeten worden beoordeeld, niet relevant lijkt; dat het aldus geenszins vaststaat dat een werknemer die zijn woonplaats niet op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft en van het openbaar vervoer gebruikmaakt, het milieu zwaarder belast dan een ambtenaar die zijn woonplaats in Brussel heeft en zich met de wagen naar zijn werkplaats begeeft;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het middel gegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie aan de Raad van State vraagt te beschikken dat een eventuele vernietiging van de bestreden handeling uitwerking heeft op een later tijdstip om te vermijden dat ze de premies die sinds de inwerkingtreding van de bestreden handelingen aan de verschillende rechthebbende ambtenaren zijn uitbetaald, moet terugvorderen.

Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie meent er geen belang bij te hebben om zich te verzetten tegen de vordering die door de verwerende partij in ondergeschikte orde is geformuleerd op grond van artikel 14*ter* van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de Raad van State, indien hij dit nodig acht, de uitwerking van de bepalingen van een verordening waarvan hij de nietigverklaring uitspreekt, krachtens artikel 14*ter* van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tijdelijk kan handhaven voor de termijn die hij bepaalt; dat beschikken dat een arrest tot nietigverklaring van een verordening uitwerking heeft op een later tijdstip een afwijking vormt van het beginsel van

de terugwerkende kracht van een nietigverklaring en slechts kan worden overwogen met inachtneming van de eventuele noodzaak van een dergelijke regeling wegens een bijzonder ernstige inbreuk op de rechtszekerheid, de in het geding zijnde belangen en, inzonderheid, de gevolgen die een niet-terugwerkende kracht van het arrest voor de situatie van verzoeker zou kunnen hebben; dat, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, de omstandigheid dat de ambtenaren die de levensduurtepremie genieten, deze premie niet moeten terugbetalen voor de periode die overeenkomt met het afhandelen van de procedure voor de Raad van State, geenszins afbreuk doet aan zijn rechten; dat, naar aanleiding van de nietigverklaring van de bestreden handelingen, het zaak is om, in voorkomend geval en zoals verzoeker het wenst, de criteria voor toekenning van de premie uit te breiden; dat verzoeker, hoe dan ook, een vordering tot schadeloosstelling tegen de overheid kan instellen als hij aantoont dat de verwerende partij burgerlijk aansprakelijk is ten aanzien van hem op grond van de onwettigheid van de omstreden premie; dat uit het administratief dossier en uit de door de partijen verstrekte uitleg blijkt dat 48% van de ambtenaren van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hun woonplaats op het grondgebied van het Gewest hebben en dat een vergelijkbaar percentage terug te vinden is bij de instellingen van openbaar nut zoals de Haven van Brussel; dat, gelet op het grote aantal ambtenaren dat aldus bij een eventuele terugvordering van ten onrechte uitbetaalde bedragen betrokken zou zijn, kan worden aanvaard dat de terugwerkende kracht van een vernietigingsarrest een bijzonder ernstige inbreuk vormt op de rechtszekerheid en, meer in het bijzonder, afbreuk doet aan de situatie van alle ambtenaren die de omstreden premie te goeder trouw hebben ontvangen;

Overwegende dat, in het licht van het voorgaande, de gevolgen in te tijd van dit vernietigingsarrest moeten worden beperkt zoals aangegeven in het dictum,

BESLUIT:

<u>Artikel 1</u>.

Vernietigd worden :

- artikel 1 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 15 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest;

- de artikelen 1, 2 en 3 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1 juni 2012 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Artikel 2.

Met toepassing van artikel 14*ter* van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zal de vernietiging uitwerking hebben vanaf de kennisgeving van dit arrest.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijk vernietigde besluiten.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIIIe kamer, op negentien december tweeduizend dertien door:

de Hr.	VANHAEVERBEEK,	kamervoorzitter,
Mevr.	VANDERNACHT,	staatsraad,
de Hr.	CAMBIER,	staatsraad,
de Hr.	DELANNAY,	griffier.

De Griffier **De Voorzitter**

Gr. DELANNAY **J. VANHAEVERBEEK**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973**